

Személyes tereim

A Magyar Vízfestők Társaságának
éves kiállítása

FUGA, Budapest

2015. december 17 – 2016. január 12.

A negyed évszázaddal ezelőtt alakult, több mint száztíz tagot számláló akvarellista csapat az 1910-ben létrehozott Magyar Akvarell és Pasztellfestők Társaságának szellemi örököseként évente rendezi meg csoportos tárlatát. Idei kiállításuk címe: *Személyes tereim*. Nem nagyon hiszek a tematikus, hívószavakra épülő csoportos kiállításokban, mivel a művészek többsége nem ezekre reflektál, hanem egész egyszerűen „hozza a formáját”. Ugyanakkor a cím nyitott: a „személyes terek” ürügyén a kiállítók ugyanúgy beavathatnak minket valós világukba, konkrét szövegekörnyezetükbe, mint lelkük titkos tereibe.

LANTOS FERENC
Cím nélkül, 2005–
2011, akvarell,
4 db 50 x 40 cm
© Fotó: Sulyok
Miklós

Az egytermes tárlaton – a tér limitáltsága okán – csak 33 művész szerepel. A cím hívószavaira adott különböző reflexiókat bemutatandó csupán 12 művet említenék ezek közül.

BIKÁCSI DANIELA *Uszadék I.* című pasztellképének a térhez ugyan sok köze nincs, de bizonyára személyes, ahogy a semmi kékes-szürke vizén úsztat egy törött faágra emlékeztető lila botot és egy, a végein kettős vinkliben behajló barna valamit. Ezzel a formai redukcióval az idej tárlatot a művész lazán „megúsztá”. BUKTA IMRE tere valóban személyes: *Öreg almáskertjében* a sávosan, transzparensen osztott képteret hideg fuvallat járja át. A kéken-fehérben-feketében tartott, a vízfesték, grafit, színes ceruza, tempera kombinálásával készült mű előterében egy parasztasszony üldögél a gyümölcsösládákon. A szürke égbolt alatt a kopár fák szomorúan búcsúznak a mezőszemerei (?) kert fonnyadt termésétől. Szép és nagy itt a csend és a magány.

BUTAK ANDRÁS *Kapu-jel-kép* című akvarelljén az erős kék-sárga-zöld geometrikus részletek (téglalap, trapezoid) és az amorf foltok szorításából itt-ott kivillan az alap fehér fénye. A regulázott formációk a szemünk előtt olvadnak el, folynak szét, nyitogatják kapuikat. A művész személyes monológot folytat a vízfestészetéről. CSURKA ESZTER *Cím nélkül* munkája egy szeméből a profilba fénysebességgel félreforduló női arc. A tojásdad alakú fej és a fejbőrré tapadó hátrafésült haj alatt valószínűsíthetően egy kristálykoponya rejtőzik. A nő átlátszó, lilás-rózsaszín bőre és fehér inge alatt kékes tinta-hajszálerek futnak. Ennek a szellemlénynek sokkal inkább aurája van, mint tere.

FEHÉR LÁSZLÓ *személyes terepén* kortárs képzőművészeink egyike, *Tóth Endre* pózol feketén-fehéren, pasztellben. Az exhibicionista kontúros alakja csipőre tett kézzel áll, falnak támasztott protestáló tábláján a nagy nulla („Semmi sem semmi”) konceptuálisan árnyalt utcai akciója jelenik meg. GAÁL JÓZSEF rizspapírra készült *Térbe vetett árny* című művé a mítoszok világából feketéllőn gomolyog elénk egy bikafejű, vállas, patás lény. Az erőből duzzadó test számtalan dinamikus ecsetcsapással, gesztussal jelenik meg. Ez a brutális példány a művész korábbi legendáriumból már ismert mixtúrák egyike.

KOVÁCS ATTILA nyolc keretbe rendezett, különböző címeken futó fekete-fehér szerkezetei a tárlat legnagyobb falfelületét foglalják el. Vertikálisan és horizontálisan rendszerezett mikrostruktúrái, hálódeformációi nagyméretű vásznainak előképei. Az akvarell-technikából adódóan szekvenciáinak mértani szigora híg, oldott geometriája csak megelőlegezi későbbi művei fő vonulatát, ám azokkal nem egyenértékű. (Csak azt nem értem, hogy miért kell egy évente megrendezett csoportos tárlaton ötven évvel korábbi – 1964-es! – munkát bemutatni,

CSURKA ESZTER
Cím nélkül, 2015, akvarell, tinta, 54 × 54 cm © Fotó: Sulyok Miklós

VÁNYAI MAGDOLNA
Mozdulatlan mozgás I., 2015, akvarell, 30,5 × 44,5 cm © Fotó: Sulyok Miklós

miközben a társaság további nyolcvan tagja várakozik arra, hogy kiállíthasson.) A 2014-ben elhunyt LANTOS FERENC mestertől négy, blokkba rendezett vízfestményt válogattak be a tárlatra. A *Cím nélküli* művek fekete kereteiből szinte kivilágítanak a vérbő színekben tartott geometrikus formációk (egyenesek, nyilak, téglalapok, félkörívek, körcikkek), miközben pöttyözött, pacás, morzsás fragmentumok (felhők, esőcseppek, buborékok) és amorf foltok ellenpontoszák azokat. LUZSICZA ÁRPÁD *Tér-látomás* munkája egy perforált szélű, lyuggatott testű, romboid alakú papírra készült. A mindennapok káosza ihlette képen egyszerre van jelen az elől- és felülnézet. Van rajta pirosuló napocska, kék-sárga vizes blokk – talán medencék –, mellette kék-zöld-lila csíkozású dobozok laza halmaza. Amorf és geometrikus párban jár. NÁDAS ALEXANDRA *Hordozható azilum I-II.* című munkáin architektonikus elemek (ház, lépcső, tetőgerinc) jelennek meg. Akvarelljeinek egyikén a fehér téglatest alakzathoz épülő szárnyrész áttört, fából ácsolt gerendázata üresen tátong, lakóját várja. A képtér alsó, szürkés-kék mezőjében a művész bal kézfeje próbálja megérinteni a házat (vagy annak a virtuális térbe helyezett

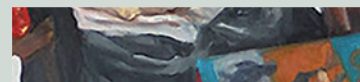
hordozható makettjét). Az azilum, a menedék tehát lehet maga a belakható ház, ám sokkal inkább az a műalkotás folyamata és eredménye, ami akár egy kezünkben lévő papírlapon is elfér.

POLGÁR CSABA-GYÖRGY *Vásár-tér* című vízfestményén a városi piacok dübörgően színes tere vitálisan pulzál, lüktet. A művész pattern-festészetéből és installációiból már ismert piros-sárga, burjánzó vegetáció megpróbál túlnőni az íves szerkezeten, melynek magjában apró, zöld mikrobák terebélyesednek. VÁNYAI MAGDOLNA *Mozdulatlan mozgás I.* című érzékeny, áttetsző akvarelljén a kék-zöld-fekete bútorok a súlytalanság állapotában mozognak egy belső enteriőrben. Az asztal repül, a szék kibillen, a borosüveg elúszik. A mozdulatlant az alkotó intenciója hozza mozgásba, a nézőnek személyesen garantálja látványosra komponált terét.

GAÁL JÓZSEF

Térbe vetett árny, 2015, akvarell, rizspapír, 175 x 90 cm

© Fotó: Sulyok Miklós

inside express →

Fiatál
Képzőművészek
Stúdiója
Egyesület

studio.c3.hu

ZÉKÁNY DIA

No Feng Shui, 2015

olaj, vászon, 180 x 130 cm

Az utóbbi években az enteriőr, a közvetlen környezetemben lévő lakótér, az intim élettér megjelenítése állt a festészeti érdeklődésem középpontjában. Az egyre bővülő sorozat a tárgyak által meghatározott környezet és ember viszonyát boncolgató alkotói vizsgálódás lenyomata.

A rend és a rendetlenség, a mögöttük meghúzódó pszichológiai jelenségek megfigyelése érdekel, amit egyfajta realista jellegű megfestés móddal, dokumentarista felfogással jelenít meg. A „terepmunka” helyszínei kispolgári enteriőrök, többnyire a családi ház és környezete, ahol felnőttem. Ez a típusú enyhén tipizált közeg sokszor megjelenik a magyar háztartásokban, többnyire a gyűjtögetés, felhalmozás eredményeképpen. A zsúfolt, egymásra rakott tárgyak halmaza „horror vacui”-szerűen töltik be a tereket. Benne élni számomra nem volt egyszerű, de ma már megfigyelőként egyfajta installációként értelmezem a rendkívüli érzéssel összeválogatott tárgy- és ruhakompozíciók sorát, amelyek romantikus ihletettséget adnak a megörökítés, megfestés vágyának újra és újra.

KOMORÓCZKY TAMÁS

Logos, Tekhnos, Textos,
Videos, Audios, Lajos

Budapest Galéria
2016. május 20 – június 19.

Megtekinthető hétfő kivételével 12-20 óráig.
Budapest Galéria | 1036 Budapest, Lajos utca 158.

www.budapestgaleria.hu
info@budapestgaleria.hu

